

ใบความรู้ที่ ๓ เรื่อง คำยืมภาษาต่างประเทศ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง วิจิตรคุณค่าภาษาพาเพลิน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เรียนรู้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
รายวิชา ภาษาไทย รหัส ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

การยืมคำภาษาต่างประเทศ

การยืมคำจากภาษาหนึ่งไปใช้อีกภาษาหนึ่ง เป็นลักษณะของทุกภาษา ทุกภาษาในโลกนี้ย่อมมีการใช้คำภาษาอื่นปะปนกันเป็นเรื่องธรรมดา เนื่องจากแต่ละชาติจำเป็นต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จึงเกิดการนำคำภาษาอื่นเข้ามาใช้ในภาษาของตนเอง

สาเหตุการยืมคำภาษาอื่น ๆ มาใช้ในภาษาไทย

๑. การตั้งถิ่นฐาน ประเทศไทยมีพื้นที่ติดต่อกับเพื่อนบ้าน ทำให้คนไทยนำคำของภาษานั้น ๆ มาใช้
๒. การค้าขาย ประเทศไทยติดต่อกับค้าขายกับต่างประเทศ ทำให้มีการแลกเปลี่ยนสินค้า
๓. ศาสนาและวัฒนธรรม การเผยแผ่ศาสนา การรับเอาศาสนา ทำให้เราใช้คำของศาสนานั้น
๔. การศึกษาและการกีฬา ทั้งในหนังสือเรียน และข่าวต่าง ๆ
๕. ปัจจัยอื่น ๆ เช่น การแต่งงาน การเข้ารับราชการ การสงคราม การทูต ฯลฯ

คำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย

๑. คำยืมภาษาจีน

๑.๑ ที่มาของการยืมคำภาษาจีน

ไทยกับจีนมีการติดต่อสัมพันธ์ทางการทูตมาตั้งแต่อดีต ผลของการที่ชาวจีนอพยพมาตั้งรกรากถิ่นฐานทำมาหากินในเมืองไทย มีการประกอบอาชีพต่าง ๆ ทำให้มีการผสมผสานกันทางวัฒนธรรมและประเพณีต่าง ๆ การยืมคำจีนบางคำเข้ามาใช้ในภาษาไทยส่วนใหญ่เป็นสำเนียงภาษาแต้จิ๋ว และมักเป็นคำเรียกชื่อสิ่งของเครื่องใช้ อาหาร พืช ผัก ผลไม้ รวมทั้งคำที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน เรานิยมใช้คำจีนเป็นภาษาพูดแต่ไม่นิยมใช้เป็นภาษาเขียน

๑.๒ หลักการสังเกตคำภาษาจีน

คำยืมภาษาจีน ส่วนมากเป็นคำโดดและน้ำเสียงฟังดูแล้วจะมีเอกลักษณ์เฉพาะ ใช้เสียงวรรณยุกต์ตรีและจัตวา ซึ่งมีหลักสังเกตดังนี้

๑. นำมาเป็นชื่ออาหารการกิน เช่น ก๋วยเตี๋ยว เต้าหู้ แป๊ะซะ ฉะก๊วย จับฉ่าย เป็นต้น
๒. เป็นคำที่เกี่ยวข้องกับสิ่งของเครื่องใช้ที่เรารับมาจากชาวจีน เช่น ตะหลิว ตี๊ก แก้วอี๋ เก้งฮวงซุ้ย เป็นต้น
๓. เป็นคำที่เกี่ยวข้องกับการค้า และการจัดระบบทางการค้า เช่น เจ่ง หุ่น ห้าง เป็นต้น
๔. เป็นคำที่ใช้วรรณยุกต์ตรี จัตวา เป็นส่วนมาก เช่น กวยจั๊บ ก๊วย เกี๊ยก กัง ตุ้น เป็นต้น

ตัวอย่างคำภาษาจีน หมวดอาหารการกิน

คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
เต้าหู้	ถั่วที่โม่เป็นแป้งแล้วทำเป็นแผ่น ๆ
เต้าเจี้ยว	ถั่วเหลืองหมักเกลือ ใช้ปรุงอาหาร
เต้าส่วน	ขนมหวานทำด้วยแป้งเปียกวนกับถั่วเขียวที่เปลือกออก แล้วราดด้วยกะทิ
เต้าฮวย	ขนมหวานทำด้วยน้ำถั่วเหลืองแข็งตัว ปรุงด้วยน้ำขิงต้มน้ำตาล
ก้วยเตี่ยว	ของกินชนิดหนึ่งทำด้วยแป้งข้าวเจ้าเป็นเส้น ๆ ปรุงอาหารทั้งแห้งและน้ำ
กวยจั๊บ	ชื่อของกินทำด้วยแป้งข้าวเจ้าหั่นเป็นชิ้นใหญ่ ๆ
เกาเหลา	แกงมีลักษณะอย่างแกงจืด ปรุงรสได้ ไม่ใช่แกงเผ็ดแกงส้ม
เกี๊ยม้อ	ของกินทำด้วยแป้งข้าวเจ้าเป็นเส้นสั้น ๆ กลม ๆ สองปลายแหลมปรุงแบบก้วยเตี่ยว
พะโล้	ชื่ออาหารรสเค็มหวาน ที่มีไข่ต้มปอกเปลือก เต้าหู้ หมู ใส่เครื่องปรุงที่เรียกว่าเครื่องพะโล้
ซาลาเปา	ขนมชนิดหนึ่งของจีน ทำด้วยแป้งสาลีปั้นเป็นลูกกลมมีทั้งไส้หวานและไส้เค็ม
บะช่อ	เนื้อหมูสับละเอียด มักใส่ในแกงจืด
บะหมี่	แป้งซึ่งทำเป็นเส้นเล็ก ๆ แล้วตากแห้ง
เฉาก๊วย	ชื่อขนมชนิดหนึ่งคล้ายวุ้น ทำจากเมือกของพันธุ์ไม้ชนิดหนึ่งมีสีดำ
เปาะเปี๊ยะ	อาหารทำเป็นแผ่น ทำจากแป้งสาลีห่อไส้ต่าง ๆ
โอเลี้ยง	กาแฟเย็นไม่ใส่นม
กุนเชียง	ไส้กรอกจีน
เกี๊ยว	ของกินทำด้วยแป้ง เป็นแผ่นบาง ๆ ทอดกรอบ หรือห่อหมูแล้วนึ่ง
เจ	อาหารที่ทำจากพืชผักผลไม้ ยกเว้นผลไม้กลิ่นฉุน และไม่มีเนื้อสัตว์
โจ๊ก	ข้าวต้มแบบละเอียด ทำจากข้าว
แป๊ะชะ	ชื่ออาหารใช้ปลานึ่งจิ้มน้ำส้มกินกับผัก
ปาห้องโก๋	อาหารทำจากแป้งสาลี ตัดเป็นท่อน ๆ จับคู่ติดกัน ทอดน้ำมันให้พอง
เย็นตาโฟ	อาหารคล้ายก้วยเตี่ยว ใส่ผักบุง เต้าหู้ ปลาหมึก
จับฉ่าย	ชื่อต้มอย่างหนึ่ง ใส่ผักหลายชนิด

ตัวอย่างคำภาษาจีน หมวดพืช ผัก ผลไม้

คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
แปะก๊วย	เมล็ดของต้นแปะก๊วย ใช้ต้มน้ำตาลรับประทาน แปะก๊วย ก็ใช้
เก๊กฮวย	ดอกเบญจมาศหนู ใช้เป็นยารักษาโรคได้หลายอย่าง หรือต้มเป็นน้ำดื่มกินได้
ตั้งโอ้	ผักจีนชนิดหนึ่ง ใบเล็กหนามักกลิ่นหอม
กุยช่าย	ผักชนิดหนึ่งคล้ายต้นหอมหอมหรือกระเทียมใบแบน ๆ มีกลิ่นหอมฉุย, กุยช่าย ก็ใช้
กะหล่ำ	ชื่อไม้ล้มลุก มีหลายพันธุ์
เกาลัด	ไม้ต้นขนาดเล็ก เปลือกผลหนา ไม่มีหนาม เมล็ดเกลี้ยง
ลิ้นจี่	ไม้ผล ผลกลมสีแดง รสเปรี้ยวอมหวาน
ลันเตา	ถั่วชนิดหนึ่ง เป็นไม้เถาที่มีมือเกาะเป็นยอดและฝักอ่อนสามารถกินได้
สาเล่	ไม้ผล มีเนื้อกรอบ รสหวานอมเปรี้ยว กลิ่นหอม

ตัวอย่างคำภาษาจีน หมวดกริยา

คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
เก๊ก	วางท่า
เก๋	งานเข้าที่
เจ้า	เลิกกันไป หายกัน
เจียบ	จัดหนัก มาก ยิ่งนัก
แฉ	แบ ตีแผ่ เปิดเผย
ชวย	เคราะห์ร้าย อัปโชค
เซียน	ชำนาญ
ตุ๋น	การเก็บหรือกันสิ่งของเขาไว้ในยามขาดแคลน
ตุ๋น	การปรุงอาหาร
เอี้ยว	มีส่วนร่วม
โละ	ไม่เอา ทั้ง
เฮง	ดี เจริญ

ตัวอย่างคำภาษาจีน เกี่ยวกับการค้าขาย

คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
หุ้น	ส่วนที่ลงทุน ในการค้าขาย เช่น เล่นหุ้น ลงหุ้น จำหน่วยหุ้น
ห้าง	สถานที่ขายของขนาดใหญ่
หมึก	น้ำหรือแท่งสำหรับเขียน ปกติเป็นสีดำ
เหลา	ร้านอาหาร ภัตตาคาร
โสหุ้ย	ค่าใช้จ่าย
แป๊ะเจี๊ยะ	เงินกินเปล่า
เจ็ง	ล้มเลิกกิจการเพราะทุนหมด
ยี่ห้อ	เครื่องหมายการค้า

ตัวอย่างคำภาษาจีน เกี่ยวกับเครือญาติ บุคคล

คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
ก๊ง	ปู่ ตา
อาม่า	ย่า ยาย
ซ้อ	พี่สะใภ้ คำเรียกผู้หญิงเพื่อยกย่อง
ตี้	เด็กผู้ชายจีน
เตี้ย	พ่อ
แปะ	สรรพนามใช้เรียกคนแก่ชายชาวจีน มีความหมายว่าลุง
หมวย	เด็กหญิงหรือหญิงสาวลูกจีน ม่วยก็ใช้
เฮีย	พี่ชาย, คือที่ใช้เรียกผู้ชายเพื่อยกย่อง
เจ้	พี่สาว, คำเรียกผู้หญิงเพื่อยกย่อง
ป๋า	พ่อ หรือชายสูงวัยที่มีกำลังทรัพย์ปรนเปรอผู้หญิง

ตัวอย่างคำภาษาจีน หมวดทั่วไป

คำยืมภาษาจีน	ความหมาย
ก๊าก	หมู่ เหล่า พวก
กงเต็ก	การทำบุญให้ผู้ตาย โดยการสวดและเผากระดาษรูปต่าง ๆ เช่น บ้าน รถ เงิน ของใช้
ก้งฟู	ศิลปะการต่อสู้อย่างหนึ่ง
ก๊วย	คนเลว นักเลง
แก้อี้	ที่นั่งมีขา ยกย้ายได้มีหลายรูปแบบ
โต๊ะ	ที่เขียน ที่วางของ ใช้คู่กับแก้อี้
จี้ว	ละครจีนโบราณ
เซ่ง	ภาชนะสานมีรูปแบบต่าง ๆ
จับก้ง	กรรมกร ผู้ใช้แรงงาน
เซียน	ผู้สำเร็จ ผู้ที่เก่ง
ตะหลิว	เครื่องมือใช้แฉะหรือตักของทอด หรือใช้ผัด
ตัว	บัตรบางอย่างแสดงสิทธิ์ของผู้ใช้
แต่ะเอี้ย	เงินที่ใช้ในโอกาสพิเศษ
ไต้ฝุ่น	พายุหมุนกำลังแรง ๑๒๐ กม./ชม.
บ้วย	สุดท้าย ที่หลัง
เปีย	ผมที่ถักห้อยลงมาเป็นระเบียบ
โป๊ะ	ทุนสำหรับทอดสะพาน
โผย	บัญชี ทะเบียน
หวย	การพนันอย่างหนึ่ง
อั้งโล่	เตาไฟแบบจีน ใช้ถ่านกับฟืน
ฮวงซุ้ย	ที่บรรจุศพของชาวจีน
ฮวงจี้	ลมและน้ำ ศาสตร์ในการกำหนดที่ตั้งให้เหมาะสม
ปู้งกี	เครื่องสาน รูปคล้ายหอยแครงใช้โกยดิน
เต๋า	เรียกลูกบาศก์สำหรับทอดหรือเขี่ยนับแต่ในการเล่นการพนัน ว่า ลูกเต๋า

๒. คำยืมภาษาอังกฤษ

๒.๑ ที่มาของการยืมคำภาษาอังกฤษ

อังกฤษมีการติดต่อกับไทยมาตั้งแต่สมัยอยุธยา โดยเข้ามาค้าขาย และภาษาอังกฤษเริ่มมีบทบาทในไทยมากขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๓) เนื่องจาก สหรัฐอเมริกาเข้ามาเผยแพร่คริสต์ศาสนานิกายโปรเตสแตนต์ในไทย และในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๔) ไทยได้มีการติดต่อกับฝรั่งเศส อังกฤษและอเมริกันมากขึ้น อีกทั้งพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีความสนพระราชหฤทัยในการศึกษาภาษาอังกฤษจน ทำให้ศึกษาภาษาอังกฤษได้อย่างแตกฉาน คำยืมจากภาษาอังกฤษจึงได้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

๒.๒ หลักการสังเกตคำภาษาอังกฤษในภาษาไทย

คำยืมภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ในภาษาไทย มีลักษณะและหลักการสังเกต ดังนี้

- คำยืมภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เป็นคำหลายพยางค์ เช่น ช็อกโกแลต แคนปูล โฟกัส เทรนเนอร์ คอมพิวเตอร์ ไวโอลิน เทคโนโลยี อิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น
- คำยืมภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เป็นคำทับศัพท์ เช่น

คำที่ไทยใช้	คำอังกฤษ
กลูโคส	glucose
ออกซิเจน	oxygen
เค้ก	cake
คุกกี้	cookie
ครีม	cream
ชีส	cheese
สลัด	salad
โซดา	soda
เบียร์	beer
ฟุตบอล	football
โซฟา	sofa
ไมโครโฟน	microphone
วิดีโอ	video
กีตาร์	guitar

- คำยืมภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เป็นคำที่มีตัวสะกดหลายตัว และมีเครื่องหมาย ทัณฑฆาต กำกับอยู่บนตัวสะกดตัวแรก หรือตัวสะกดตัวสุดท้าย เช่น फिल्म การ์ด ปาล์ม มาร์ค ซอล์ก ฟาร์ม คอร์ส ฟอรัม เบียร์ ออกไซด์ ไวน์ พิวส์ กีตาร์

- คำยืมภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เป็นคำที่ใช้ในกรณีที่ไม่เป็นทางการ เช่น

คำที่ไทยใช้	คำอังกฤษ
แอร์	air-conditionner
แอร์	air-hostess
แบด	badminton
แบตเตอรี่	battery
คอมพิวเตอร์	computer
มอเตอร์ไซด์	motercycle

- คำยืมภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เป็นคำที่มีเสียงพยัญชนะควบกล้ำ บล บร ดร ฟล พร
ทร เช่น บล็อก เบรก บร็อกโคลี่ บรอนซ์ ทรัมเมเยอร์ ทรับ แอ๊ดเดร็ส แพลต ฟลุก ฟรี เฟรม
แฟรนไชส์ ทรัมเป็ต เทรน อิเล็กทรอนิกส์

- คำยืมภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เป็นคำที่สะกดด้วยพยัญชนะ ฟ ล ส ศ ต เช่น กราฟ
กอล์ฟ บอล อีเมล โบนัส โฟกัส แก๊ส ซ็อกโกแลต รัสเซีย แครอท โดนัท

๒.๓ ตัวอย่างคำภาษาอังกฤษที่ใช้ในภาษาไทย

คำภาษาอังกฤษที่ไทยนำมาใช้ในวงการต่าง ๆ เช่น

- คำศัพท์ในวงการช่าง เช่น คลัตช์ คาร์บูเรเตอร์ โซลา ดีเซล ไดนาโมแทรกเตอร์ น็อต
ปั๊ม ปาร์เกต์ แปบ มอเตอร์ สปริง สวิตช์ คอนกรีต ฯลฯ

- คำศัพท์ในวงการกีฬา เช่น กอล์ฟ เทนนิส ฟุตบอล มาราธอน ยิมนาสติก วอลเลย์บอล สกี
สเก็ต สนุกเกอร์ เสิร์ฟ สเตเดียม สपोर्ट เกม ฯลฯ

- คำศัพท์ในวงการแพทย์ เช่น กอซ เกาต์ คลินิก โคม่า เซรุ่ม วัคซีน ไวรัส ปรสิท

- คำศัพท์ในวงการวิทยาศาสตร์ เช่น กลูโคส ก๊าซ แก๊ส คลอรีน แคลเซียม แคลอรี เซลล์
โซดา ตะกั่ว ไนลอน โปรตีน โฟกัส फिल्म ยิปซัม โมเลกุล เลเซอร์ ออกซิเจน อิเล็กทรอนิกส์ แอลกอฮอล์
ฟิลิกร์ ฯลฯ

- คำศัพท์ในวงการศึกษา เช่น ซอล์ก เทอม ฟังก์ชัน สถิติ ฯลฯ

- คำศัพท์ในวงการเศรษฐกิจ เช่น เครดิต เคาน์เตอร์ แค็ตตาล็อก เช็ค แชรส์ สตีค สโตร์
อีเมล สเตชัน เฮลิคอปเตอร์ แอร์โฮสเตส ฯลฯ

- คำศัพท์เกี่ยวกับอาหาร ผลไม้ และเครื่องดื่ม เช่น กาแฟ เค้ก แซนด์วิช ทุ่นา สตรอเบอร์รี่
ไอศกรีม ไวน์ วิสกี้ ซอส ชุป ฯลฯ

- คำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น คลิป คัตเตอร์ โซฟา เน็กไท เข็ม ไม้ตบูก

- คำศัพท์อื่น ๆ เช่น กัปตัน แก๊บ คิว ใจัก เซ็น ซิป เต็นท์ ปาร์ตี้ โปสเตอร์ เฟอร์นิเจอร์
แพลตฟอร์ม แฟชั่น แฟนซี มะกะโรนี เมนู ธิบับัน สติกเกอร์ สไตล์ แอร์ ฮันนิมูน กูก กอบปี่
แฮปปี้ ฯลฯ

๓. คำยืมภาษาเขมร

เขมรเป็นชาติที่มีความสัมพันธ์มาเนิ่นนานทั้งการค้า การสงคราม การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรม เขมรมีอิทธิพลเหนือดินแดนสุวรรณภูมิก่อนกรุงสุโขทัยและกรุงศรีอยุธยาจะเรืองอำนาจ ทำให้ภาษาเขมรเข้ามาปะปนในภาษาไทยเป็นเวลายาวนาน

ลักษณะคำภาษาเขมรในภาษาไทย

๑. มักเป็นคำที่มักสะกดด้วย จ ญ ร ล เช่น เสด็จ เผด็จ อาจ อำนาจ บำเพ็ญ สราญ กำจร จราจร ตำบล บันดาล

๒. มักเป็นคำควบกล้ำ เช่น ไกร ชลิ่ง ปรง ปรับปรุโปร่ง

๓. มักขึ้นต้นด้วยคำที่ใช้ บัง บัน บรร บำ นำหน้า เช่น บังคับ บังคม บังเกิด บังอาจ บันได บันดาล บันลือ บำเพ็ญ บำบัด บำเหน็จ

๔. มักขึ้นต้นด้วยคำว่า กำ ดำ ต่ำ จำ ชำ สำ บำ รำ เช่น

กำ = กำเดา กำแพง กำลึง กำไร กำจัด กำจร กำจร กำจร กำพรวำ กำสรวล กำเนิด

ดำ = ดำเนิน ดำริ ดำรู ดำรง (ดำริ ดำไร แปลว่า ช้าง)

ต่ำ = ตำนาน ตำรวจ ตำบล ตำรา ตำลึง ตำนึก ตำนิน

จำ = จำนำ จำนอง จำหน่าย จำแนก

ชำ = ชำนิ ชำนาญ ชำร่วย ชำระ ชำแหละ ชำรุด

สำ = สำราญ สำรวย สำเร็จ สำเนา สำเภา

บำ = บำเรอ บำราบ บำนาญ บำเหน็จ บำรุง บำเพ็ญ

รำ = รำคาญ รำไร

๕. นิยมเป็นคำที่นิยมใช้อักษรนำ เช่น สนุก สนาน สม่คร สมาน เสด็จ สมอ ถนน เฉลียว

๖. คำเขมรส่วนมากใช้เป็นคำราชาศัพท์ เช่น เสวย ผนวช บรรทม เสด็จ โปรต ขนง เขนย สรวล

๗. เป็นคำแผลง เช่น ครบ > ค่ำรบ, ขดาน > กระดาน, จ่าย > จำหน่วย, แจก > จำแนก,

ชาญ > ชำนาญ, เดิน > ดำเนิน, เรียบ > ระเบียบ, รำ > ระบำ, ตรี > ดำริ, ตรวจ > ตำรวจ

๔. คำภาษาบาลี สันสกฤต

ข้อสังเกต คำยืมที่มาจากภาษาบาลีและภาษาสันสกฤต ดังนี้

คำภาษาบาลี	คำบาลีสันสกฤต
๑. ไม่ใช้พยัญชนะ “ศ” และ “ษ”	๑. ใช้ “ศ” และ “ษ” เช่น ปักษา ปักษี ศาสนา กษัตริย์ ตรุษ ศาสตรา ศัพท์ อักษร ศรี เคียร
๒. ไม่ใช้ “รร” แต่นิยมใช้ “ริ” เช่น จริยา ภริยา	๒. ใช้ รร เช่น จรรยา สุบรรณ สุวรรณ สุพรรณ ภรรยา ครรภ์ ธรรม บรรพต วรรณ วรรณ
๓. นิยมใช้พยัญชนะ ๒ ตัวติดกัน เช่น นิพพาน ปัญญา บุคคล ปัจจัย ภัตตา อคคี วิญญาน	๓. ใช้คำที่พยัญชนะข้ามวรรค ไม่ติดกัน เช่น จันทรา มนตรี อุทยาน พิศาร วิทยา พัสตุ มัธยม ศัสกร อาตมา
๔. ไม่ใช้ ฤ ฤ	๔. ใช้ตัว ฤ ฤ เช่น ฤษี ฤทธิ ฤกษ์ ฤทัย กฤษณา

ภาษาชวา-มลายูในภาษาไทย

การสังเกตคำภาษาชวา-มลายูที่นำมาใช้ในภาษาไทย

๑. ภาษาชวา ปัจจุบันเรียกว่าภาษาอินโดนีเซีย ภาษาชวาที่นำมาใช้ในภาษาไทยส่วนใหญ่เป็นภาษาเขียน ซึ่งรับมาจากวรรณคดีเรื่อง ดาหลังและอิเหนาเป็นส่วนใหญ่

๒. ภาษาชวา-มลายูที่นำมาใช้ในภาษาไทยปัจจุบัน คือ ใช้ในการแต่งคำประพันธ์ เช่น บุหงา บุหลัน ระตู ปาหนัน บุหงา บุตรี บุตรา มะละกา มะละกอ กะทัดรัด ดาหลา

๓. ภาษาชวาใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น กัลปังกา กุญแจ กระจังงา ซ่าหริ่ม

๔. ภาษาชวายังนำมาใช้ในความหมายคงเดิม เช่น ทูเรียน น้อยหน้า บุหลัน